195. številka. Ljubljana, v petek 27. avgusta 1897. XXX. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nepoklicani mešetarji.

V sedanji dobi neprestanih političnih iznenadenj, ko lovi vlada slepe miši, ko nihče ne ve ničesar pozitivnega o bodoči struji, polnijo se časnikarska predala s publimi ugibanji, domnevanji in z romantičnimi časnikarskimi racami.

Politično obzorje je zastrto s težkimi, usodepolnimi oblaki, grmenje nemških obstrukcijonistov ne preneha, na katero stran pa se izlije toča in na katero dež, tega ne ve živa duša. Gotovo je le jedno: na pragu prevažnih dogodkov stojimo, ki bodo za nadaljni tek avstrijske politike odločilni. Vsekakor se gre sedaj za prevlado dveh uprav kontrerno si nasprotujočih struj, za vlado Nemcev ali za vlado Slovanov.

Nemci se na vso moč trudijo, da s svojimi nečuveno hrupnimi in s krvavimi izgredi zastrašijo najvišje kroge. Potem upajo, da ti krogi odstranijo sedanjo vlado, da se razbije sedanja slovanska večina, da dobé zopet sami Nemci krmilo v roke, in da bodo poslej zopet v Cislitvaniji paševali kakor so še nedavno.

A zgodi se morda tudi baš nasprotno. Nemci izgubé po lastni krivdi še zadnjo oporo v sedanji vladi in potisnjeni bodo na ono mesto, katero jim po vsej pravici gre. Čuje se, da se ministerstvo Badenijevo bistveno rekonstruje, da se bodo morali levičarjem in nacijonalcem prenaklonjeni ministri Glanz, Gleispach in Gautsch umakniti naslednikom, vzetim iz vrst sedanje večine, zlasti pa nekaterim češkim. Poslej bi bili torej postavljeni Nemci povsem na suho.

Morda se zgodi prvo, bržčas drugo, morebiti pa tudi to, kar prorokujejo „Narodni Listy“: razpusti se državni zbor in razpišejo nove volitve.

V tej nevarni dobi, ko se toli opasno igrajo politični razburkani valovi z vladnim čolničem, pa se seveda oglašajo različni rešilci, hoteči pokazati svojo pogumnost, svojo duhovitost in lojalnost. Reševalci so le nekateri poklicani, velika večina pa je prav usiljivo nepoklicana. Dasi so vsi ti reševalci jednaki v tem, da se trudijo za vladni čolnič vsi le iz sebičnih namenov, hoteči opozarjati vlado nase ter se tem potom na lestvici politične veljave pomakniti za par klinov višje, so mej njimi vendar le taki, katerim se more nadeti naravnost naslov: politični komedijantje!

K tem upravičeno prištevamo tudi klub italijanskih državnih poslancev, ki se po „Osservatore Triestino“ usiljujejo za mešetarje mej Nemci in vlado ter mej Čehi in Nemci.

Neznan klubek brez vsakega ugleda, številce poslancev, ki ne igrajo v parlamentu prav nikake uloge in ki so stopili v javnost le z nekaterimi neslavnimi govori, polnimi zavijanj in odkritih lažij prilikom obravnave glede volitev v Istriji in v Goriški, te politične ničle se ponujajo za prevažno spravno akcijo, ki naj pripelje zavoženi vladni voz zopet v pravi kolovoz, ki naj reši najbolj pereče avstrijsko vprašanje, t. j. vprašanje jezikovne ravnopravnosti!

Za to težko akcijo, ki je ugonobila že veliko število velikih državnikov in že nekaj ministerstev, se ponujajo nepridiprav laški mešetarji!

Kdo se ne smeje, kdo se ne čudi tej uprav italijanski drznosti in domišljavosti?! —

Za sodnika se ponujajo torej Italijani mej Čehi in Nemci ter mej vlado in Nemci. Sodnik pa more biti le moder, nepristranski in od obeh strank jednako spoštovan mož.

Se li pa more reči to o italijanskih poslancih?

Modrosti, zlasti politične, niso pokazali doslej nobene, zato tvorijo v parlamentu le število. Da bi bili nepristranski, tega ne verjame nihče. Fanatično sovraštvo do vsega slovanskega jim polni um in srce, zagrizeno proganjanje in zatiranje slovanskih pravic označuje vse njihovo delovanje. No, tudi napram Nemcem ne poznajo načela ravnopravnosti. Ne zaupa jim zato nihče, in ako se združijo od slučaja do slučaja Italijani in Nemci, je ta vez vedno le skupno sovraštvo do Slovanov. Italijani ne uživajo torej nikjer onega spoštovanja, ki bi jim podajalo avtoriteto sodnika, čegar izreku bi se obe stranki uklanjali.

Z najhujšim nasilstvom, z brutalnimi napadi na Slovence in Hrvate, s poboji slovanskih volilcev, s terorizmom in podkupovanjem so dospeli italijanski poslanci do svojih mandatov. In te poslance naj bi priznali slovanski bratje Čehi za sodnike v lastni stvari?!

Pač ni treba dalje izgubljati besed o predlogu uradnega „Osservatore Triestino“. Usiljivost italijanskih poslancev odbijejo z zaničevanjem Čehi, in ne dvomimo, da jim tudi Nemci s primernim tušem povedó, da so tudi njim prav nepoklicani mešetarji.

Doma, v Istri in na Goriškem, naj pokažejo italijanski poslanci svojo diplomatsko umetnost! Doma naj posredujejo mej svojim in slovanskim narodom, ki trpi toliko krivic, za češko-nemško vprašanje in za reševanje vladnega čolna pa se naj nikar ne ponujajo, kajti vsakdo jim more reči le: komedijaši ste!

V Ljubljani, 27. avgusta.

Kaj sedaj? Po izjalovljenju spravne konference mej Čehi in Nemci bavijo se vsi cislitvanski časopisi z vprašanjem: kako dalje? „Politik“ pravi, da se bodo posvetovanja parlamentarične komisije udeležili tudi vladni zastopniki, ki bodo stavili zaupnikom večine konkretne predloge. Ako se izjedinijo zastopniki večine in zastopniki vlade, skliče se v drugi polovici septembra državni zbor. Nadaljne konference eksekutivnega komiteja z vlado se bodo v tem slučaju nadaljevale ter se posvetovale, kako se onemogoči obstrukcija. Razpravljanja se morajo naglo izvršiti, kajti splošni politični položaj in situacija na Češkem ne dovoljujeta, da bi se nadalje odlašala rešitev krize. „Narodni Listy“ poročajo, da se kabinet deloma rekonstruje, da odstopijo levici naklonjeni ministri: Gleispach, Glanz in morda tudi Gautsch, ter se nadomesté deloma s češkimi ministri. Grof Badeni skliče še jedenkrat državni zbor, če se pa pokaže, da je vsako delovanje nemožno, ga takoj razpusti.

Entuzijazem, ki polni ruske in francoske liste radi prisrčnih napitnic carja Nikolaja

---

LISTEK.

Javna kritika gledališčnih predstav.

(Kulturna črtica.)

(Konec.)

Slednjič pa se je policiji zdelo piskanje že preumno in z odlokom 9. jan. 1673. l. prepovedala je žvižganje po vseh gledališčih, in kazen naj bi bila — smrt. To se je pa zopet lahkomišljenim Parižanom zdelo preumno in piskali so slavni policiji in smrtni kazni vkljub . . . celo Ludovik XIV. je nekoč zažvižgal. — Toda nekaj upliva je imel vender ta odlok. Prišle so v modo piskajoče palice! Ako si zažvižgal, te skoro gotovo tvoj sosed ali soseda ni bila izdala, saj je tudi sam ali sama piskala. A lahko te vidi redar; življenja zato sicer nisi izgubil, toda nikdo nima rad opraviti s policijo. Ako pa imaš piskajočo palico, se ni treba bati ničesar, k večjemu odvzame ti policija palico, in do prihodnje predstave kupiš si lahko zopet drugo. Te palice so se imenovale pozneje Varvikove palice. „Varvik“ je naslov eni onih vodenih, samo na solznice uplivajočih iger, ki jih imenujejo Francozi „comedie larmoyante“; spisal jo je Laharp. Ni čuda, da je pri lahkoživih Parižanih popolnoma propala. Le Laharp ni mogel tega verjeti in dokazoval je nekoč v kavarni svojemu prijatelju, ki je bil istega mnenja kot občinstvo, da igra ni nikakor tako napačna, da je njegovemu fiasku kriv le slab okus občinstva itd. . . . Tedaj je pa na cesti zakričal krošnjar: „Varvikove palice! Kupite, kupite Varvikove palice!“ — „Vidiš, še Varvikove palice so sedaj moderne! Še morajo biti ljudje v Parizu, kateri imajo dober okus!“ je vskliknil Laharp. Prijatelj se mu poredno nasmeje, pokliče krošnjarja v kavarno in ga popraša, zakaj se te palice tako imenujejoj Krošnjar ničesar ne odgovori, pač pa smehljaje pritisne na pero in zaslišal se je močan pisk . . The rest is silence.

Policijski odlok leta 1673. je razveljavil nov odlok iz l. 1873. in dandanašnji lahko tudi na Francoskem zažvižgaš brez vsake skrbi v gledališču, ako ti ni kaj po volji.

Po nekaterih dvornih gledališčih, posebno na malih dvorih Nemčije, je sikanje, včasih tudi ploskanje policijsko prepovedano. Umevno je, da se ne ploska nikdar, še manj pa žvižga, kadar je theatre paré (predstava pri kateri je prisoten vladar, in h kateri imajo samo povabljeni vstop.)

Strogo po pravilih fine olike mora človek zakrivati svoja čutstva, bodisi prijetna ali neprijetna, kolikor le mogoče. Tedaj tudi ne sme izražati svoje nezadovoljnosti na preveč očiten način, posebno pa ne s sikanjem ali celo z zvižganjem. A zakaj marsikak član „gornjih deset tisočev“ vender v gledališči zasika?

Znani pariški gledališčni kritik Francisque Sarcey odgovori na to vprašanje: Človeku je nemogoče, da bi se v gledališču vzdržal vsake sodbe. Pridene pa, da nezadovoljnež ne sme nikakor izražati svoje sodbe na tako glasen način, da bi drugi poslušalci ne mogli slediti dejanju.

Gotovo preseza moči navadnega zemljana, da ne bi izrekel svoje nevolje in graje nasproti človeku, ki ga je ukanil ali pa s svojo malomarnostjo neodpustljivo razžalil. In to sta tudi navadna uzroka sikanja in žvižganja v gledališči. Rad bi se zabaval, ali pa za nekaj trenotkov pozabil posvetne revščine in se razvedril; plačaš svoj obol pri gledališčni blagajni, vstopiš in sedeš, včasih morebiti tudi samo vstopiš. Nestrpno pričakuješ pričetka; slednjič se zastor dvigne in igra se prične. Ako ti sedaj avtor in vodja ponudita bedasto ali celo nesramno igro, ako igralci ne znajo svojih ulog in se prav nerodno obračajo po odru, vzbuditi se mora tvoje pravočutje in smelo zasikaj ali zažvižgaj! Saj je bilo vender nabito vabilo, in ti si pošteno plačal svojo vstopnico, morebiti celo s težko zaluženim denarjem, ki si ga moral sam sebi utrgati! Zahtevati smeš in tudi moraš dobro in pošteno igro,

in predsednika Faureja, je nekaj nenavadnega. „Novoje Vremja“, „Novosti“, „Peterburgskija Vjedomosti“, „Gaulois“, „Figaro“ in drugi najuglednejši časopisi so složni v povdarjanju, da je veselje v Rusiji radi poseta Faureja velikansko, da se je alijanca mej Francijo in Rusijo še bolj utrdila, da ima poset Faureja za svetovno zgodovino največji pomen ter da je v Evropi mir trajno zavarovan. Navdušenost vseh listov pa nikakor ni narejena, prisiljena, oficijalna, gostoljubno frazasta, kakor je bila n. pr. pri posetu Viljema II., nego prihaja od srca, iz prepričanja. Ves ruski narod praznuje slavnost poseta Francozov, vsa ruska mesta tekmujejo v prirejanju svečanosti, in najvišji in najnižji sloji so jednako vneti za zvezo francosko-rusko. Slavnosti, vršeče se v Peterburgu, so velikanske, brezprimerne, in jedna misel vseh listov je; tako niso sprejeli Rusi še nobenega vladarja, kakor predsednika francoske republike.

Mirovne razprave mej Turčijo in Grčijo se nadaljujejo, a ne doseže se še vedno ničesar. Tevfik paša obiskuje poslanike in ti njega, a to je tudi vse. Najnovejša vest v tem vprašanju je, da se ponuja (?) banque Ottomane posoditi Grčiji potrebno vojno odškodnino. Poslaniki Francije, Rusije in Velike Britanije v Atenah so poročali svojim vladam, da je Grčiji nemožno plačati več nego dva milijona funtov. Baje se je nadejati posredovanja vlastij pri turški vladi, da še odneha. Kdaj se vender ta mirovna komedija, katera je za Grčijo toli draga, že neha?

Ustaški Afridi (Hadiči) so se polastili že velike trdnjave Ali Mesdšild v Klyberški soteski ter jo požgali. Trdnjava stoji 730 m visoko na pečini. Zmagovalci so pobili pri tem 300 angleških vojakov ter se polastili orožja. Afridi derejo zmagovito dalje. Tudi v Khaibarski soteski so že Afridi.

Dopisi.

Iz Krškega, 25. avgusta. (Kako nemški uradnik s slovenskimi učitelji postopa.) Slovenci bi najrajše imeli slovenske uradnike; toda tudi zoper uradnike nemške narodnosti ne ugovarjamo, ako so slovenščine znožni, ako slovenščino v svojem uradu rabijo in ako nas Slovence vsaj nekoliko spoštujejo. Globoko nas pa užali, ako nemški uradnik slovenščino izpodriva in ako nas Slovence preveč prezira, kakor dela to v Krškem osebito na šolskem polji ces. kr. okrajni glavar, baron Schönberger. Njegov prednik je še dopuščal, da je c. kr. okrajni šolski svet slovensko uradoval; ta je pa kot predsednik te korporacije vpeljal strogo nemško uradovanje. Strogo, nemško strogo postopa tudi s podložnim učiteljstvom, osobito s tistimi, kateri se v javnem s slovenskim pisateljevem odlikujejo. Dva taka zaslužna šolnika v mokronoškem okraji sta bila celo po očitnih nemških dopisnicah grajana. Odkar ta gospod c. kr. okrajni šolski svèt vodi, postopajo tudi njemu podložni okrajni šolski nadzorniki kar najostreje z učiteljstvom, kakor se je to zopet letos zgodilo pri uradni okrajni učiteljski skupščini, kjer človek ni mogel razsoditi, ali sedé učitelji ali učenci v klopeh, tako se je g. nadzornik grozil. — Še hujše pa postopa gospod glavar in gospodje nemški nadzorniki z nemško meščansko šolo, recte s slovenskimi učitelji na tej nemški šoli, ki se jim menda še zdaj ne zdi dovolj nemška, čeravno bode letos že 20 let, odkar je ustanovljena. Ker se nad slovenskimi otroci v tej nemški šoli razjeziti ne morejo, razjezé se pa nad celim učiteljskim zborom, ki noče zunaj šole delovati za nemštvo tako, kakor sta nadzornika Knapitsch in Benda zahtevala, ki sta delala in se pospešujeta „Schulverein“ in „Südmarko“ in drugo nemštvo. Saj sta imela zaslombo! G. okrajni glavar Schönberger ju je krepko podpiral. Dosegel je s pomočjo višje inštance, da se ta učiteljski zbor ne sme nikoli uradno slovenščine posluževati. — S svojo trdo nemško roko je dosegel, da mu je ces. kr. okrajni šolski svet, v katerem sedé tudi narodnjaki, kar v vsem pritrdil. Ako bi pa vedeli udje te korporacije, kako osorno g. glavar postopa z učitelji na uradnih dnevih, ko jih očitno, v pričo kmetov, ošteje, ali kako ž njimi trdo postopa, ko pridejo v njegovo pisarno, kjer jim vpričo vseh uradnikov, pisarjev, služabnikov bere „levite“, potem bi se ti gospodje vsaj jedenkrat za učiteljstvo potegnili. — Kaj pa delata učiteljska zastopnika v okrajnem šolskem svetu? Kaj? Čudno vprašanje! Nič! Saj se niti ganiti ne smeta, tako strog je ta gospod, ki predseduje. Kolikokrat jima je besedo odtegnil, kolikokrat sta morala sejo zapustiti, ko čisto nič treba ni bilo. — Najbolj so jo pa te dni skupili vsi trije učitelji na naši meščanski šoli, ki je letos, po preteku 20 let, kar na jedenkrat za nič. Ali mar zavoljo tega za nič, ker je nemška?! Kaj še! Učitelji niso za nič! Vsi so dobili hkratu grajo, grajo od okrajnega šolskega sveta na povelje deželne šolske gosposke, in to po jako čudnem postopanji. — Učitelja sta dobila ukor, ker sta se bila baje z nadzornikom Knapitschem sprla, ravnatelj pa „als der dritte in Bunde“, „weil sein Benehmen noch vieles zu wünschen läßt“. — Kaj naj na to rečemo? Po preteku 20 let se je pokazalo, da slovenski otroci in slovenski učitelji niso za nemške šole. Zato svetujemo, naj se šola zatvori; učitelje pošljite na slovenske šole ali pa jih denite v pokoj, kar gosp. glavar Schönberger itak vedno g. ravnatelju grozi. Slovenski otroci in slovenski stariši bodo pa lahko nemško šolo pogrešali, in slovenski narod bode rekel: Jedna sama meščanska šola je bila na Slovenskem, pa še ta nemška — in pokopali so jo nemški birokrati. — R J P.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. avgusta.

— (Neslane fantazije.) Kadar „Südsteirische Post“ govoriti kaj ne ve, pa razveseljuje svoje čitatelje z državnopravnimi fantazijami. Dobila je fiksno idejo, da se morajo Kranjska, Koroška, Štajerska, Goriška, Istra in Trst združiti v jedno državnopravno celoto in izumila je za to državo tudi že primerno ime. Zvala se bode „veliko vojvodstvo Karantanija“. Teh svojih idej ni „Südstr. Post“ zdaj prvič razlagala. Bavila se je ž njimi že opetovano, in ker so se takrat vsi slovenski listi precej rezko o njenih predlogih izrekli, najostrejše še „Slov. Gospodar“, bi najnovejšega njenega članka o tej stvari gotovo ne omenili, da ga ne bi nemški listi proti nam izkoriščali. Nemški listi se nam rogajo radi teh budalostij, katere je priobčila „Südst. Post“, posmehujejo se tem fantazijam in predstavljajo stvar, kakor da ves narod goji taka stremljenja. Po našem mnenju bi bil že čas, da „Südst. Post“ preneha s takimi otročarijami, na vsak način pa se nam zdi potrebno izjaviti, da se kar nič ne identifikujemo z državnopravnimi fantazijami „Südstr. Post-e“.

— (Pšenica in „Slovenec“.) Sinoči je „Slovenec“ naznanil, da je v sredo padla cena pšenici na dunajskem žitnem trgu skoro za 80 kr., in da so temu dala povod ugodna poročila s Češkega in iz Argentinije. „Slovenec“ je to brez dvoma poročal z najboljšim namenom, a ker bi njegovo poročilo utegnilo prouzročiti, da bi padla cena domači pšenici in da bi trgovci z moko sebi na škodo hitro razprodali, kar je imajo v zalogi, si štejemo v dolžnost, popraviti „Slovenčevo“ vest. Cena pšenici rase še vedno in je prišla prav včeraj, 26. t. m., na 12 gld. 35 kr., kar je doslej najvišja cena. Res je, da je bila cena v ponedeljek poskočila na 12 gld. 60 kr., to pa le vsled realizacij povodom falimenta firme Kremsier, in padla je koj na 12 gld., kakor je bila, a od torka raste zopet neprestano. Ameriško žito se je včeraj popoludne podražilo za 3 cente. Naj torej interesovanci pazno zasledujejo poročila z žitnega trga, da se ne prenaglijo. „Slovenec“ je svoje poročilo posnel po brzojavnem poročilu z dne 25., a tista hipna prememba v ceni ne more biti merodajna za naše solidne trgovce, kateri itak na borzi ne igrajo. Sicer pa letina na Češkem nima na ceno žita kar nič upliva, in tudi na Argentinijo se trgovina malo ozira.

— (Izlet v Idrijo.) Ljubljanske Sokole, ki se udeležé izleta v Idrijo smo naprošeni opozoriti na to, da odhod iz Ljubljane ni z brzovlakom ob 6. uri, ampak s poštnim vlakom ob 4 uri 32 min., in sicer zategadelj, ker bi drugače v Idrijo došli ravno mej mašo in bi bil sprevod nemogoč. Odbor prosi vse udeležnike, da se v soboto zvečer ob ½9. uri zberó k redovnim vajam. Ker je to zadnji letošnji izlet („Dolenjski Sokol“ nameč — kakor čujemo — ne bode priredil dne 8 septembra povodom desetletnice slavnosti v večjem obsegu, kakor je bilo prvotno nameravano) je želeti tembolj, da se idrijskega, gotovo zanimivega, a za razvoj Sokolstva tudi važnega izleta udeleži kolikor možno veliko članov. Kakor se nam je poročalo, se vse prebivalstvo veseli prav srčno dohoda Sokolov, in bode brez dvoma lep dan v nedeljo v prijazni Idriji.

— (S kolesarskega potovanja) po Hrvatskej, Slavoniji, Srbiji in Bosni sta se vrnila včeraj, 26. t. m., gg. Rajko Justin in Fran Borštnik. Slabe vtise, katere so prouzročili mej drugim slavonsko blato, srbska nepopisno slaba pota, bosenjski klanjci, blaži spomin na pravo slovansko gostoljubnost in prijaznost, katere sta bila deležna povsodi mej južnimi brati, bili isti že tega ali onega veroizpovedanja. Zlasti zanimivo je dejstvo, da so se i Turci, kateri navadno vsako novotarijo sovražijo, poprijeli kolesarskega športa, ter se pridno v narodni obleki s fesom na glavi vozijo. Kolo si osvaja polagoma vse sloje prebivalstva in nadaljuje svojo zmagovito pot po vseh predelih sveta. — n.

— (Nesreča.) Danes, pred 1. uro popoludne je neki posestnik iz ljubljanske okolice peljal po Poljanski cesti mrvo. Mož je šel poleg konj, na vozu pa sta sedela jeden moški in jedna ženska. Nakrat se je voz iz doslej neznanega vzroka zvrnil in na vozu sedeči osebi sta tako nesrečno odleteli na tla, da sta se jako nevarno poškodovali. Ljudje so iz začetka mislili, da sta se ubili. Na lice nesreče poklicani policijski zdravnik, dr. Illner je konstatoval nevarnost poškodbe in odredil, naj se ranjenca odpeljeta v dež. bolnico; ker pa sta se poškodovanca odločno upirala temu, prepeljana sta bila na svoj dom.

---

katero naj predstavljajo, ako ne prvi umetniki, pa vsaj kolikor toliko dobri glumci.

Res da je gledališčna cenzura, toda navadno so nastavljeni pri njej za to popolnem nezmožni ljudje: ali so prestrogi in vidijo za vsakim grmom nevarnost za vero, dom in carja, ali pa so tako ohlapne vesti, da jim je vse neopasno in čisto. In tukaj ima občinstvo pravico in sveto dolžnost, svoje mnenje izreči. Tako misli Sarcey.

Marsikako napako in slabost sme občinstvuo igralcu odpustiti; novincu naj na pr. rado pregleda slabo kretanje, ako vidi, da se revež res, kolikor le more, trudi, da bi zboljšal ta nedostatek. Z veseljem se bo izpopolnjeval in postal morebiti v kratkem dober igralec, ker priznanje občinstva močno olajšuje njegove mučne študije. Nikdar se mu pa ne sme odpustiti slabega memoriranja. V tem slučaju je dolžnost občinstva, da takemu nesrečnežu izraži odločno svoje mnenje.

A tudi napram staremu, priljubljenemu igralcu, ki predela svojo ulogo, zanašaje se na dobro srečo in pridobljeno rutino, le površno, ne postopaj občinstvo preveč dobrotno! Glumec, ki plava — t. j. terminus za slabo memorovanje — pokaže s tem svojo malomarnost napram poslušalcem, da, razžali jih s tem neodpustljivo. (Opraviči ga jedino le, ako je zadnji trenotek, morebiti še celo mej igro, uskočil za obolelega tovariša). In ako velja kje rek: zob za zob, kakor ti meni, tako jaz tebi, tedaj velja posebno tu. Sikati takemu igralcu, dokler se ne prične svojih ulog resno učiti, ali pa gledališča ne zapusti!

Tako sodi ostri francoski kritik.

Dandanašnji je občinstvo v tem oziru preveč dobrovoljno in premalo odločno. Le še prevečkrat priplava tak predrznež mirno do rešilnega bregu — do konca igre. Hegoloh ni povoljno izgovarjal polglasnika, in poslušalci so jeli zvižgati in pesniki komedij so ga zasmehovali. Ako je pa pri starih Grkih pričelo glumcu nedostajati besed, spodili so ga rabdofori (paliconosci) z odra, in kaznovan je bil kot navaden bogokletnik, ako se mu je to pripetilo v ulogi boga ali pa heroja. Gledališčne razmere bi se povsod precej izboljšale, ako bi občinstvo zahtevalo od igralca odločno in brezobzirno dobro memoriranje. Ne slišijo se redko tožbe, da se igralca ne sliši ali pa ne razume. Kdo ga more razumeti, ko dostikrat sam ne ve, kaj da govori, ampak odpira mehanično za prešepetavalcem usta! Naravno je, da igralec ne govori jasno in glasno, ampak le mrmra proti prišepetalcu, ker se boji, da ne bi povedal kake nezmisli, ki nima ne nog ne glave. Gotovo mu je tudi nemogoče, da bi povdarjal svoj govor pravilno, logično in simbolično. O kakem situaciji primernem kretanji, ponašanji ali pa celo o izrazu v obrazu se pri takem igralcu seveda še govoriti ne more: njegov obraz ne kaže ves večer druzega izraza nego skrb in strah, da se ne bi oddaljil preveč od blažene strešice suflerja. Ako noče tedaj občinstvo gledati na odru marijonet, ki se znajo pomikati le od kulis do prišepetalca in nazaj, kateri včasih pozabijo še na to, in jih mora ali šepetalec ali pa soigralec na to opomniti — potem mora brezobzirno zahtevati od njih vsaj dobro memoriranje kot prvi pogoj vsake predstave. Nikdo naj se ne izgovarja, da ne sika, ker mu to olika prepoveduje! Za tem izgovorom tiči boječnost in ona napačna dobrotnost, ki včasih na tihem celo za tatom, ako ga ugrabijo vzdihne: „Oj, ti revček ti!“ — Pomisli naj, da bo tak igralec, ako se mu posreči danes, da uide pravičai sodbi, jutri še bolj predrzen in nevaren!

Ker pa inteligentno in resnično izomikano občinstvo navadno noče rabiti svoje pravice, ker često noče niti sikati, zahtevaj pošteno časopisje imenom občinstva tole radikalno sredstvo: Režiser ne sme igralcu, ki se ni svoje uloge naučil, kratko malo dopustiti, da bi nastopil. —

„Toda koliko večerov bi bilo potem gledališče zaprto in blagajnica prazna?“ ugovarjal bi marsikak vodja.

— (Vojaške vaje) Tekom jutrišnjega in pojutrišnjega dne se zbere v Ljubljani in v bližnji okolici cela vojska s štirim vojaškimi godbami. V Ljubljani bode nastanjenih 5000 mož, v okolici ljubljanski pa 4000 mož. Vojaštvo bo največ nastanjeno v šolskih poslopjih, za častnike pa je bilo treba dobiti stanovanj po privatnih hišah. Vojaštvo ostane v Ljubljani do 3. septembra, potem pa odrine proti Vranskemu in naprej.

— (Cesta na Spodnji Rožnik.) Prejeli smo naslednje pojasnilo: V 191. štev. „Slov. Naroda" je notica, v kateri se omenja, da nekaj metrov ceste pod Rožnikom od lipe do Čadovega posestva ni baš v najboljšem stanu. Podpisanec se je takoj o stvari prepričal na lici mesta, a — žal, omenjeni kos ne spada mej okrajne ceste. Do sedaj okrajno cestni odbor za okolico ljubljansko ni tega dela ceste nikdar popravljal, ampak, kolikor se je izvedelo, posestnik izpod Rožnika. Tu izjavljam, da stvar ni zanemarjena od strani okr. cestnega odbora in se bode, ako se dokaže, da spada ta del mej okrajne ceste, takoj popravila. Končno pripominjam, da stanje te ceste vendar ni tako slabo, kakor jadikuje pisec zgoraj omenjene notice. Načelništvo okrajno cestnega odbora v Medvodah 26. avgusta 1897. L. Kavčič.

— (Planinske vesti.) Kamniška podružnica „Slov. plan. društva" je dodelala planinsko pot s Kamniškega sedla na Planjavo, poleg te pa tudi novo pot od Škarij do pota, ki pelje na Ojstrico, vrh tega pa je podružnica prenovila in popolnila planinske zaznamke iz prejšnjih let. — Savinska podružnica je pri slapu pod Rinko postavila jako ličnо in praktično sestavljeno verando, postavila na novo na Golčki planini in drugod napise ter dala popraviti novi pot do Kocbeckove koče na Ojstrici.

— (Iz Horjula) se nam piše: Tu smo imeli priliko videti deset tednov staro tele, katero je tehtalo 157 klg., kar je redka posebnost.

— (S tiru je skočil) dne 23. t. m. tovorni vlak drž. železnic pri postaji Javornik, vsled česar je imel vlak 50 minut zamude. Nesreča se ni zgodila nobena.

— (Nesreče) 24. t. m. padla je triletna hčerka posestnika I. Klešnika v Zadobrovi v škaf, napolnjen z vodo, in je v njem utonila. — 18 t. m. je v vasi Kunče pri Smuki v žužemberškem okraju pogorel kozolec posestnika Jožefa Koniga. Pogoreli so vsi pridelki, hranjeni v njem, in mnogo poljedelskega orodja. Škoda znaša 700 gld.

— (Slovenski gimnazijski razredi v Celji.) Učenci, kateri hočejo letos vstopiti v prvi samostojni nemško-slovenski gimnazijski razred v Celji, vpisujejo se dne 15. septembra t. l. ob osmi uri zjutraj v ravnateljevi pisarni samostojnih gimnazijskih razredov v Celji, v Šolski ulici h. št. 21. Pri tem je treba položiti sprejemnino in učni prispevek, skupaj 3 gld. 10 kr. Sprejemni izpit vrši se dne 16. septembra ob osmi uri zjutraj v učni sobi prvega razreda v isti hiši. Učenci v drugi in tretji samostojni slovenski gimnazijski razred vpisujejo se dne 17. septembra ob osmi uri zjutraj v omenjeni pisarni. Ponavljalni in dopolnilni izpiti vrše se dne 17. septembra od osme ure naprej.

— (Imenovanje.) Policijski koncipist gosp. Anton Pešec v Gradci je imenovan policijskim komisarjem pri ondotnem državnem policijskem ravnateljstvu.

Ako nima gledališče še nikakega stalnega repertoara in tedaj ne more novitete s kako drugo igro, ki se je uprizorila že večkrat z dobrim uspehom, nadomestiti, tedaj je bolje, da je gledališče tak večer zaprto. Nikdo ne misli, kolikokrat marsikaka izvrstna igra jedino le radi tega propade, ker niso bile uloge dobro memorirane. Ubogi vodja mora v takem slučaji iskati hitro novo igro, plačati morebiti tantieme, kupiti nove dekoracije, ali vsaj kostume in Bog si ga vedi kaj še — a igralci se zopet ne nauče svojih ulog, ker so imeli premalo časa.

Prav je ravnal, dasiravno se je marsikomu zdelo preoriginalno, vodja gledališča v Lubnu, ko je ukazal tole plaktovati:

„Gledališčno poročilo. Vsled slabega memorovanja nekaterih igralcev — tu bi bilo pravo, navesti imena dotičnikov! — ne bi bila današnja predstava „Die blaue Grotte" nikakor povoljna in radi tega se bode predstavljalo . . ."

Početkom bi se igralci radi tega postopanja morebiti samo jezili ali pa celo smejali. Ko bi pa pa videli, da je stvar resna in da se občinstvu radi slabega memoriranja nekaterih lenuhov neče odreči noviteti, prisiljeni bi bili postaviti svoj šotor drugje, — dramatična muza gotovo ne izgubi mnogo na takih lenuhih, — ali pa svoje uloge memorovati, in občinstvu ne bi bilo treba nikdar sikati.

Nahoj.

— (Pripravljalni tečaj za učiteljišče) se otvori s 15. septembrom t. l. v Sežani.

— (Gospodarsko bralno društvo v Cerknem) priredi dne 5 septembra l. 1897. ob 6. uri zvečer v prostorih g Petra Jurmana v korist pogorelcev relcev v Ravnih pri Cerknem veselico. Na vzporedu je petje, igra, srečkanje in prosta zabava. Mej posameznimi točkami svira domači orkester. Vstopnina 20 kr. za ude in neude. Oziraje se na smoter veselice se velikodušnim radodarnim donoskom ne stavijo meje.

— (Zanesljiva pošta.) Proti učitelju glasbe v Bujah, I. Crevattu, začelo se je bilo sodno postopanje, ker je s svojo godbo sviral v Avstriji prepovedano skladbo. Okrajno sodišče v Bujah poslalo je bilo dotično skladbo s pošto, in to seve službenim potom, dež. sodišču v Trst. Crevatu na srečo pa se je dogodil na pošti čuden „slučaj". Dotična pošiljatev se je namreč na potu iz Buj v Trst na pošti izgubila. S tem je izginil inkriminirani predmet, česar bo obtoženi Crevatto gotovo vesel. „Naša Sloga" pravi, da zastavi svojo glavo, da se izgubljena pošiljatev ne najde, in naše mnenje je, da se jej ni bati za svojo glavo.

---

* (Na materinem grobu.) V Petru, v Abanj-Tornaškem komitatu na Ogerskem je umrla žena kmeta Tarke ter mu zapustila dve odrašeni hčeri. Oče pa se je kmalu iznova oženil z mladim dekletom Iz žalosti in jeze radi tega sta šle hčerki na pokopališče ter se na maternem grobu obesili na vejo verbe žalnike.

* (Pariški frizerji) se jako pritožujejo, ker jim obrt čim dlje bolj peša radi — bicikljev. Moški hodijo le kratko ostriženi, ženske pa se ne dado več česati in žgati las. Na vse zgodaj so že na kolesu. Za kolesarenje si ne žge in češe nobena las, kajti pot itak uniči vsako frizersko umetnost; ko pridejo domov, se preoblečejo iznova v na pol moško obleko, nosijo trdo moško srajco in kravato, široke hlače ali pa kratko krilo, zato pa zopet zadošča navaden vozel las. V gledališču imajo vedno klobuke na glavi, torej jim tudi ni treba frizerja itd. Tudi šivilje, prodajalke nakitov in ženskega perila tožijo s frizerji vred. Le krojači so veseli kakor še nikdar. Vse ženstvo skoraj nosi navadno moške široke hlače in jopiče, le pri posetih in na balih se je obdržala ženska toaleta. Celo na gradovih, kjer so se hlačam dolgo upirali, zmaguje nova moda.

* (Jetnik je zaprl ječarja) v Rumburgu. Tu je bil namreč zaprt neki lovski tat Hampach. Ko mu je prinesel ječar zvečer jesti, planil je tat nanj, ga sunil v ječo, sam pa je skočil skozi vrata, katera je naglo zaklenil. Na upitje ječarja mu je pritekla odpret žena, tat pa jo je mej tem pobrisal; no, črez dva dni so ga zopet ujeli.

* (Turška amazonka.) Časopisi iz Soluna poročajo: V tukajšnji vojaški bolnici je ležal vojak Mehemed Keusse, ki je dobil v bitki pri Domokosu na nogi težko rano. Zdravniku se je že dolgo zdelo nekam „čudno" vedenje golobradega vojaka in ga je zato skrivaj opazoval. Tu pa se je pokazalo, da je ranjenec — ženska, dekle z imenom Chadidje Hanum, doma iz mesta Saruhana. „Čudno" na vsej stvari je posebno nekaj: nevednost turškega zdravnika.

Književnost.

— „Popotnik". Vsebina: Cesarjeva zahvala. — IX. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev" v Celju (II.) — O metodi pouka v spisju. (L. Černej.) — Ljudsko šolstvo na Ruskem in „Vserossijskaja vystavka" v Nižjem Novgorodu (Lj. Stiasny) — Listek. „2" (Namizni govor pri letošnjem bankétu „Zaveze" v Celju) — Društveni vestnik. — Dopisi in razne vesti. — Zahvala. — Natečaji.

— „Naš dom". — Zbirka povesti, pesmi in narodnega blaga, zanimivosti itd. — II. zvezek. V Celji, 1897. Uredil, izdal in založil Drag. Heibar. Ta zvezek obsega dva daljša spisa: 1. „Zadnji grof celjski". V obliki zanimivo pisane povesti podaja ta spis zgodovino slavnih celjskih grofov, opisuje burne čase turških bojev in slika tragično smrt Ulrika. 2. „Iskalci biserov na otoku sv. Duha". Povest. Ruski spisal Emilj Mušik, preložil Krutogorski. — Cena 120 str. obsezajočega zvezka je le 25 kr., s pošto pa 28 kr. Bodi ta zbirka čitalnicam, bralnim društvom in šolskim knjižnicam toplo priporočena.

— „Argo", Zeitschrift für krainische Landeskunde. Nr. 2. V. Jahrgang. — Das Eisen in Krain. — Kleinere Mittheilungen. — Die Geschichte des krainischen Landes-Museums. — Bernstein in römischen Gräbern. — Der mechanische Effect des Erdbebens vom 15. juli 1897. im Rudolfinum. — Die Zukunft der Stadt Laibach. — Die Ausgrabungen in der Spitalgasse in Laibach 1896/97.

Brzojavke.

Dunaj 27. avgusta. Ministerski svet je sklican za jutri. Ta seja je velikega pomena, ker bo v njej ministerski predsednik poročal o uspehu svojega potovanja k cesarju v Ischl in se določi vladino načelno stališče glede politične krize. Koj potem se začno pogajanja z voditelji desnici pripadajočih strank.

Dunaj 27. avgusta. Predsednik najvišjega sanitetnega sveta, prof. dr. Hoffmann je umrl.

Praga 27. avgusta. Pri kmetijski posojilnici v Melniku je revizija izkazala, da se je zgodila velika defravdacija. Poneverjenih je bilo nad stotisoč gld.

Brno 27. avgusta. „Moravska Orlice" javljajo, da se zgode v kratkem važne premembe pri namestništvih, zlasti, da odstopi moravski namestnik, baron Spens-Booden, in da pride na njegovo mesto štajerski namestnik, marki Bacquehem.

Petrograd 27. avgusta. Po sijajni vojaški reviji je predsednik Faure zajedno s carjem in s carinjo odpotoval v Kronstadt, kjer sta car in carinja obedovala na francoski ladiji „Pothuan". Faure se je v svoji napitnici ginjen zahvalil za sijajni vzprejem, povdarjaje zajedno, da sta ruska in francoska mornarica znatno omogočila, da sta aliirana naroda francoski in ruski se tesno in lojalno mogla združiti. Car je v svoji napitnici povdarjal, da se šteje srečnega, ker je Faureov obisk ustanovil novo vez mej prijateljskima aliiranima narodoma.

Petrograd 27. avgusta. Predsednik Faure je odpotoval. Pri odhodu so mu bile prirejene velikanske ovacije. Faure in car sta se pri slovesu prisrčno objela in Faure se je carju toplo zahvalil za sijajno, njemu izkazano gostoljubnost.

Atene 27. avgusta. Glasom avtentičnih poročil nameravajo velesile odkloniti predlog Angleške glede dobe, kdaj turška vojska zapusti Tesalijo in zahtevati, naj se uvede mejnarodna kontrola grških financ. Vest je na Grškem obudila veliko srditost; splošno se sodi, da izstopi Angleška v smislu svoje izjave iz koncerta evropskih velesil, ako se ti sklepi store.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) Zbornica je ta načrt poslala gremiju trgovcev v Ljubljani in udeleženim zadrugam na deželi, da izrečejo svoje mnenje. Zadrugi sodnega okraja kostanjeviškega in metliškega sta pritrdili naredbi, ne da bi bili stavili kake preminjevalne in dodatne predloge; nasprotno želi zadruga za sodni okraj kamniški, da naj bi se sprejeli še naslednji predmeti v seznam: vse vrste semena, porcelansko blago, steklo, vse vrste suhih in oljnatih barv, — to iz tega razloga, ker bi trgovec z mešanim blagom ne mogel obstati, ko bi tržil le z izdelki, navedenimi v naredbenem načrtu. Gremij trgovcev v Ljubljani pravi, da trgovcev z mešanim blagom v Ljubljani ni, pač pa so neka dunajska posebnost (mogoče obstoje taki že po večjih mestih), ki se je s časoma razvila iz branjevskega obrta. Prodaja mešanega blaga se ne loči od trgovine z mešanim blagom sicer v ničemer, kakor da plačuje večji pridobitni davek kot trgovec z mešanim blagom. Obseg pravice za izvrševanje obrta je — ali vsaj bil pri obeh vrstah jednak in s predležečim načrtom se tudi ne bo odpomoglo sedanjemu zlu, ker ni lahko sprevideti, kateri predmeti so pridržani, da sme ž njimi tržiti trgovec z mešanim blagom ali v smislu § 38. obrtnega reda na določene vrste blaga omejeni trgovski obrt, če smejo prodajalci, oziroma branjevci vse predmete imeti, ki so v seznamu zaznamovani, in so vrhu tega po § 4. načrta politične oblasti pooblaščene, dovoliti prodajalcem mešanega blaga izjemoma, da smejo imeti tudi posamezne predmete, katerih ne obsega seznam. Če tedaj, kakor gori pripomnjeno, prodaje mešanega blaga v Ljubljani le imenoma ne obstoje, so pa tu branjevci, pri katerih je uredba obsega njihovih pravic v smislu zakona z dne 4. julija 1896, drž. zak. št. 205, nujno potrebna. Branjevci, ki so omejeni le na prodajo malo vrednih izdelkov, tržijo danes z večino predmetov, ki so pridržani trgovcu, ki je obremenjen z davki in davščinami vsake vrste. Morebiten ugovor, da bi bil z omejitvijo prodajalnih pravic oškodovan konsument, nikakor ne drži; kajti po današnji konkurenci v vseh trgovskih strokah, bi pač ne bilo konsumentu težko, varovati se morebiti nameravanega oškodovanja, ker pač le tam kupi, kjer mu bolj ugaja. Cene vseh posebnih predmetov so vsled velike konkurence pale najnižje, in brezdvomno je, da bo to tudi tedaj ostalo, če bi se trgovcu to pustilo, kar mu je šlo od nekdaj in mu gre tudi še sedaj. Ni zadosti, da ima visoko obdačeni trgovski stan v konsumnih društvih, magacinih za živila, menažnih upravah itd. veliko konkurenco, vzamejo mu potem še ono malo, kar ostane, prodajalci, branjevci, trgovci z živili itd. Gremij se torej izreka za to, da prodajalcev mešanega blaga ni ustanavljati v mestih z več kakor 10.000 prebivalci, in da naj visoka c. kr. deželna vlada uredi obseg pravice branjevcev, trgovcev z živili itd.

(Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

V nedeljo, 29. avgusta

izlet v Idrijo.

Zbirališče bode **na južnem kolodvoru v nedeljo ob 4. uri zjutraj**. Odhod **točno ob ½5 uri s poštnim** vlakom do **Logatca**, od tod z vozmi, **preskrbljenimi** po društvu, do **Godoviča**, in potem skupno s „Postojinskim Sokolom“ v **Idrijo**. Na zdar! **Odbor.**

Izjava.*)

Gospodu **Franu Čudnu**, urarju in kolotržcu v **Ljubljani.**

Vrnivšemu se s kolesarskega potovanja iz Srbije in Bosne, štejem si v prijetno dolžnost, obvestiti Vas da me je dobrota kolesa (Styria, Model IV.), katero sem kupil pri Vas, uprav iznenadila, kajti vzlic vsem napornim zahtevam, katere sem v isto stavil, je kolo popolnoma dobro, brez najmanjših poprav vstrajalo. Akoravno sem dosedaj s tem kolesom že preko 12 tisoč kilometrov prevozil, je isto vender še v najboljšem stanu ter upam ž njim še marsikatere tisoče kilometrov prevoziti.

To prostovoljno izjavo Vam prepuščam v slobodno vporabo.

Z odličnim spoštovanjem

(1279) **Rajko Justin** nadučitelj.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Velik dobiček v gospodinjstvu imaš, ako rabiš pristno sladno kavo. Zasluga tvrdke Kathreiner je, da je vpeljala s popularno „Kneippovo kavo“, ki je slavna po vsem svetu, pristno sladno kavo, ki ima vsled svoje posebne prireditve okus bobove kave ter je radi tega tako zelo priljubljena. Vsakdo se Kneippove kave naglo privadi ter jo pije čisto ali pa kot primes bobovi kavi. Nobena gospodinja naj zato ne zamudi, čim preje upeljati to zdravstveno nedosežno in po okusu izvrstno kavo. Ker pa je v trgovini mnogo sleparskih, iz dobičkaželjnosti izvirajočih posnetkov Kneippove kave, svarimo vsakogar, naj bode pazen, kadar kupuje. Zahtevati je torej izrečno vselej Kathreinerjevo sladno kavo v originalnih ovojih s sliko župnika Kneippa in s podpisom Kathreinerja. Vsako drugo znamko ali odprto prodajano kavo treba zavrniti. Hudobneži lažejo, da se po Kneippovi smrti ne fabrikuje več pristna sladna kava, nego da je stopil na njeno mesto neki drugi fabrikat. Naj se ne pusti nihče varati s temi lažmi, kajti Kathreinerjeva tvrdka si je pridobila za vse čase pravico, da postavlja rajncega g. prelata Kneippa ime in sliko kot znamko na jedino pristno sladno kavo, katero bo v isti izvrstnosti izdeljevala tudi poslej. (1188—2)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	735·7	15·0	sl. sever	jasno	
27.	7. zjutraj	736·8	13·2	sl. jvzh.	megla	0·3
„	2. popol.	735·9	23·4	sl. jug	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura 17·5°, za 0·1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	„ 40	„
Avstrijska zlata renta	124	„ 60	„
Avstrijska kronska renta 4%	101	„ 75	„
Ogerska zlata renta 4%	122	„ 55	„
Ogerska kronska renta 4%	100	„ —	„
Avstro-ogerske bančne delnice	949	„ —	„
Kreditne delnice	365	„ 75	„
London vista	119	„ 70	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	„ 72½	„
20 mark	11	„ 75	„
20 frankov	9	„ 53	„
Italijanski bankovci	45	„ 20	„
C. kr. cekini	5	„ 64	„

---

5 stanovanj

se odda s 1. novembrom t. l. na Poljanski cesti št. 72.

Natančneje se izvé pri **Eliji Predovič-u, na Poljanskem trgu št. 5.** (1238—3)

Priporoča se

postavno zavarovana, v dobroti in ceni nedosežna

Trisedemska voščilna barva za tla

od dr. V. Kirchner-ja v Puntigamu

1 liter 45 kr.

katero ima v zalogi

Fr. Stupica, Marije Terezija cesta v Ljubljani. (1276—1)

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, 2 predsob in pritiklin, **odda se takoj v najem na Kongresnem trgu št. 12**, oziroma **Vegove ulice št. 2.** — Natančneje se izve pri hišniku ali pa v „Narodni Tiskarni“. (1274—1)

Trgovski pomočnik

star 19 let, **izurjen v manufakturi, želi svojo sedanjo službo premeniti.**

Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“. (1268—1)

Jednega ali dva spretna

žagarja

popolnoma razumna pri brušenju in popravljanju žag, vzprejme takoj v službo (1275)

M. Mazelle v Gradacu, Dolenjsko.

Komi

(1270—1)

v vseh strokah izurjen, dober manufakturist, **se vzprejme takoj** pod ugodnimi pogoji v trgovino z mešanim blagom **Jak. Petrovčič-a v Trebnjem.**

Pozor!

Usojam se slav. občinstvu naznanjati, da bodem od sedaj naprej v svoji

gostilni „Pri Virantu“

na Sv. Jakoba trgu št. 2

točil poleg **piva** in **domačih vin** tudi

laška vina

liter po 24, 32, 36 kr. in višje ter se slav. občinstvu za mnogobrojen obisk uljudno priporočam.

Ob jednem priporočam tudi svojo **dobro kuhinjo** in **snažne sobe za tujce po primerni ceni.**

Z odličnim spoštovanjem

(1272—1) **Avg. Weixl.**

Št. 28.235. (1254—2)

Stanovanje v najem!

V mestni hiši, Komenskega ulice št. 16, je jedno stanovanje v II. nadstropju, obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in drvarnice,

od 1. novembra letos

oddati v najem.

Pismene ali ustne ponudbe vzprejema in zaželjena pojasnila deli v navadnih uradnih urah podpisani magistrat.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 20. avgusta 1897.

Samo še malo časa v Ljubljani.

Cirkus Henry

na trivogelnem travniku poleg Lattermannovega drevoreda.

Danes v petek, 27. avgusta, ob 8. uri zvečer:

Predzadnji High-Life.

Rendes vous finega sveta. — Izredno bogat vzpored.

Prvikrat! Tukaj še nikdar predstavljano! **Cancan pred sodiščem,** velika pantomima v 2 oddelkih, izvaja vse osobje. — **Novo! The 5 Sisters Barrisons,** angleški ples. — **The 6 Caricatures,** komičen plesalni sekstet.

Predprodaja za vse sedeže od 10. ure dopoludne do 6. ure zvečer v glavni zalogi tobaka na mestnem trgu.

Vse podrobnosti povedó dnevni listi.

Ponedeljek, dné 6. septembra: Zadnja predstava.

(1269) Ravnateljstvo.

Glavno zastopstvo

avstrijske zavarovalne družbe se podeli vplivni, strokovno izvežbani, jamščine zmožni osobi.

Ponudbe se prosijo pod šifro **Z. 3176 Rudolfu Mosse na Dunaji.** (1230—3)

Št. 30.477. (1273—1)

Razglas.

Pri podpisanem magistratu vršila se bode pri poslopju zaklada meščanske imovine zaradi oddaje **kleparskih del**

dné 6. septembra 1897

zaradi oddaje **krovskih del** pa

dné 7. septembra 1897

javna pismena ponudbinska razprava, vsakikrat ob **jednajstih dopoludne** v pisarni mestnega stavbinskega urada, kjer so tudi drugi pripadajoči načrti, proračuni in pogoji ter drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na upogled razgrneni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njihovi podlagi proračunjene skupne zneske troškov dotičnih del, je izročiti zapečatene in s 5%nim vadijem opremljene, do določene ure.

Ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisom, in pa take, ki bodo prekasno vložene, se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

23. dan avgusta 1897.

Občno kot najboljši priznani izdelki

ovratniki, manšete in srajce

imajo našo zokonito zavarovano

levovo

in se prodajajo

prodajalnicah za moško

v tu- in

M. Joss & Löwenstein,

PRAGA, VII.

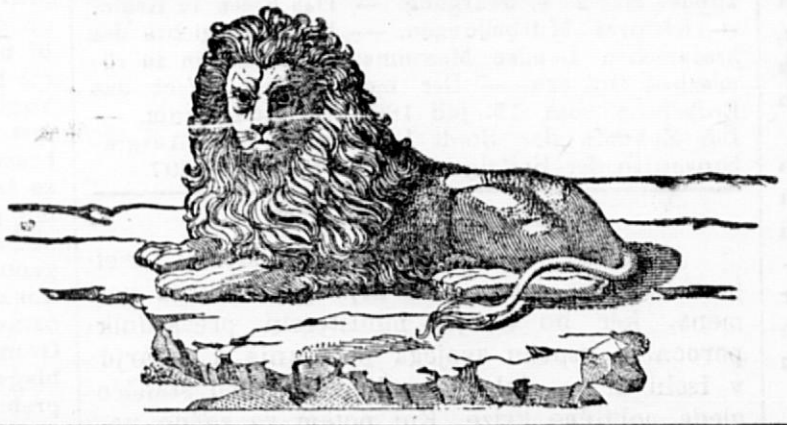

marko

v najboljših

modno in platneno blago

inozemstvu.

Na drobno se pri nas ne prodaja. (641—6)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.